Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Judecător Gh.Mîțu)
Dosarul nr. 3a-288/25
2-24019332-02-3a-03022025

D E C I Z I E

08 aprilie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia
Grefier Jumiga Tamara

examinând în ședință publică, cererea de apel depusă de Lungu Vitalie împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, în cauza de acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Lungu Vitalie către Agenția Națională Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil și emiterea actului administrativ individual favorabil,

A C O N S T A T A T:

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 19 februarie 2024 reclamantul Lungu Vitalie s-a adresat cu acțiune în contencios administrativ către Agenția Națională Transport Auto prin care a solicitat:

-anularea refuzului nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de inspector principal în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal cu emiterea în acest sens a actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă de inspector principal solicitată în cadrul direcțiilor reorganizate;

-anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024;

-emiterea actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamantului Lungu Vitalie în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu;

-încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu;

-încasarea în mod solidar de la Agenția Națională Transport Auto (ANTA) și de la Chetruşca Vasile (director ANTA) în folosul reclamantului Lungu Vitalie a pagubei morale pricinuite prin concediere ilegală și descriminare la locul de muncă, în sumă a cîte 100 000 lei.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând:

-anularea refuzului nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de inspector principal în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal;

-anularea actului administrativ individual defavorabil, ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024;

-emiterea actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună restabilirea reclamatului Lungu Vitalie în funcție echivalentă cu cea deținută anterior încetării raportului de serviciu;

-încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu în sumă de 137 915,28 lei;

-încasarea de la Agenția Națională Transport Auto (ANTA) în folosul reclamantului Lungu Vitalie a pagubei morale pricinuite prin concediere ilegală în sumă de 100 000 lei (vol. I, f. d. 153).

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că până la 7 februarie 2024 a fost angajat în funcția de inspector principal al Direcției Control Transport Rutier în cadrul autorității publice Agenția Națională Transport Auto. În cadul Agenției Naționale Transport Auto (ANTA) este angajat din anul 2014, obligațiunile de serviciu ale sale fiind stabilite în fișa de post.

La 1 decembrie 2023 a intrat în vigoare hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023 cu privire la aprobarea modificărilor ce se operează în unele hotărâri ale Guvernului (eficientizarea activității Agenției Naționale Transport Auto), care prevede reorganizarea unor direcții ANTA inclusiv și a Direcției Control Transport Rutier, în care reclamantul activa în calitate de inspector principal.

Potrivit hotărârii Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023 au fost redistribuite atribuțiile exercitate de către Direcția Control Transport Rutier în cadrul cărei a activat reclamantul și Direcția Activități Conexe Transportului Rutier prin constituirea altor trei Direcții cu drept de control după cum urmează:

-Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier;

-Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare;

-Direcția Suport și Protecție Consumatori.

Astfel, atribuțiile Direcției Control Transport Rutier au fost redestribuite în Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier și Direcția Suport și Protecție Consumatori, iar atribuțiile Direcției Activități Conexe au trecut în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare.

În nota informativă la hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023 pentru modificarea hotărârii Guvernului 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto se invoca că reorganizarea nu presupune cheltuieli bugetare suplimentare, ori deși s-a propus aprobarea unei noi structuri și organigrame a ANTA prin hotărâre nu se majorează limita stabilită de 115 de unități, dar se menține și efectivul. Astfel, menținerea efectivului și lipsa cheltuielilor bugetare suplimentare presupune că, ANTA urma să reîncadreze personalul existent în direcțiile noi reorganizate.

În prezent, conform statutului de personal al ANTA, sunt 20 de funcții de conducere. Direcția control transport rutier avea 4 funcții de conducere - 1 șef de direcție și 3 șefi adjuncți de direcție, iar în contextul noii structuri Direcția supraveghere și control operațiuni de transport rutier și Direcția suport și protecție consumatori, numărul funcțiilor de conducere se mențin la 4 unități.

Până la reorganizare în Direcția control transport rutier, totalul personalului constituia 52 de unități, dintre care angajați 47 persoane, vacante 5 unități, inclusiv și 4 unități de conducere, în Direcția Activități Conexe erau 7 unități, inclusiv 1 unitate de conducere.

După reorganizare în direcțiile: Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier s-au aprobat 35 de unități, în Direcția Suport și Protecție Consumatori - 8 unități, iar în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare-11 unități. Total 54 unități.

Prin ordinul nr. 1-p din 2 ianuarie 2024, reclamantul a fost preavizat despre modificarea structurii și organigramei ANTA. Preavizul s-a acordat pentru o durată de 30 de zile calendaristice. În perioada de preaviz programul de muncă pentru persoanele preavizate urma a fi redus cu 2 ore zilnic fără reducerea salariului.

Drept rezultat, la 11 ianuarie 2024 în adresa ANTA a fost depusă o cerere, prin care s-a solicitat transferul într-o funcție echivalentă vacantă în cadrul direcțiilor reorganizate știind cu certitudine că, funcțiile erau vacante.

Prin răspunsul nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024 reclamntul a fost informat despre refuzul angajatorului de a fi transferat într-o funcție echivalentă de inspector principal în cadrul direcțiilor reorganizate.

Consideră refuzul directorului ANTA Chetrușca Vasile ca fiind nemotivat și ilegal prin faptul că, în contextul executării prevederilor hotărârii Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, autoritatea pârâtă ANTA urma să reîncadreze personalul din Direcția Control Transport Rutier și Direcția Activități Conexe Transportului Rutier în Direcțiile cu drept de control și anume: în Direcția Supraveghere și Control Operațiuni de Transport rutier, în Direcția Supraveghere și Control Activități Conexe și Conformare și în Direcția Suport și Protecție Consumatori, dar nu să distribuie salariații în alte funcții vacante din cadrul Agenției și aceasta în contextul când numărul de unități, în urma reorganizării s-a mărit, dar nu s-a micșorat.

Conducerea Agenției, prin încălcarea flagrantă a normelor de drept, inclusiv a Legii nr. 158/2008, manifestând față de reclamant o atitudine de discriminare prin tratarea numitului în baza unor criterii protejate, reale sau presupuse, în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altor persoane în aceeași situație, prin dezavantajarea reclamantului față de alte persoane în baza criteriilor protejate, a propus reclamantului o ofertă dezavantajoasă de transfer într-o funcție nesimilară de „specialist principal în cadrul Direcției cooperare internațională și protocol”, care este cu 3 trepte de salarizare mai joasă și nu corespunde cu atribuțiile deținute pînă la concediere (inspector principal Direcția Control Transport Rutier) de către reclamant.

Miza acțiunilor manifestate de către conducerea ANTA în persoana directorului Chetrușca Vasile a fost exteriorizarea refuzului din partea reclamantului pentru care ulterior să fie concediat.

În rezultat, prin ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024 reclamantul a fost concediat din funcția de inspector principal Direcția Control Transport Rutier.

Chiar dacă examinarea cauzei poate avea loc și fără respectrea procedurii prealabile la 9 februarie 2024 în adresa ANTA a fost depusă o cerere prealabilă prin care s-a solicitat: anularea refuzului nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024 prin care s-a respins transferul într-o funcție echivalentă de inspector principal în cadrul direcțiilor reorganizate, ca fiind nemotivat și ilegal cu emiterea în acest sens a actului administrativ individual - ordin în temeiul căruia să dispună transferul într-o funcție echivalentă de inspector principal în cadrul direcțiilor reorganizate.

Chiar dacă până la depunerea acțiunii în contencios administrativ nu a fost primit nici un răspuns la cererea prealabilă, se intuiește că oricum autoritatea pârâtă va da un refuz la solicitările înaintate și prin urmare se depune acțiune în instanța de contencios administrativ pentru anularea ordinului de concediere nr. 100-p din 7 februarie 2024.

În ordinul de concediere și-a bazat angajatorul soluția primită în temeiul prevederilor art. 42, alin. (6), art. 43, alin. (3), art. 61, lit. b) și art. 63, alin.(1), lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Consideră ordinul de concediere și refuzul din 25 ianuarie 2024 ca fiind ilegale și neîntemeiate, iar acțiunea lui Chetrușca Vasile, în raport cu reclamantul ca având caracter de hărțuire la locul de muncă.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, s-a respins acțiunea în contencios administrativ înaintată de Lungu Vitalie către Agenția Națională Transport Auto privind anularea actului administrativ individual defavorabil și emiterea actului administrativ individual favorabil.

Calea de atac exercitată:

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 30 decembrie 2025, Lungu Vitalie a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024, cu emiterea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

La 6 februarie 2026, Lungu Vitalie a prezentat instanței de apel motivarea apelului (f. d. 30-39 vol. II).

În motivarea cererii de apel, apelantul a invocat că instanța de fond a reținut eronat că procedura prealabilă nu a fost respectată. Acesta a depus cererea prealabilă împotriva refuzului ANTA nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024, prin care i-a fost respins transferul într-o funcție echivalentă, solicitând anularea refuzului și repararea prejudiciului moral. Instanța de fond nu s-a pronunțat asupra acestei pretenții.

De asemenea, apelantul a contestat concluzia instanței potrivit căreia cererile privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate și repararea prejudiciului moral au fost declarate inadmisibile printr-o încheiere separată din 20 decembrie 2024. Acesta a susținut că o asemenea încheiere nu i-a fost comunicată și că respectivele pretenții trebuiau examinate împreună cu celelalte capete de cerere, deoarece derivau direct din pretinsa concediere ilegală.

În privința reorganizării ANTA, Lungu Vitalie a susținut că prima instanță a constatat greșit existența unei reduceri a statelor de personal. Potrivit hotărârii Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, efectivul-limită al ANTA a fost menținut la 115 unități, fără majorarea sau diminuarea acestuia. Scopul reorganizării a constat în redistribuirea atribuțiilor și reorganizarea unor direcții, nu în reducerea personalului.

Apelantul a invocat că înainte de reorganizare Direcția Control Transport Rutier dispunea de 52 de unități de personal, iar Direcția Activități Conexe de 7 unități, în total 59 de unități. După reorganizare au fost create trei direcții noi, cu un total de 54 de unități, iar funcțiile de conducere au fost menținute în număr similar. În aceste condiții, acesta a susținut că nu a existat o reducere reală a statelor de personal care să justifice concedierea sa.

Totodată, apelantul a precizat că funcția de inspector principal, pe care o deținea anterior, a continuat să existe în cadrul noilor structuri organizatorice. În opinia sa, ANTA trebuia să transfere personalul existent în funcțiile nou-create și nu să procedeze la concedieri.

Apelantul a subliniat că, prin Ordinul nr. 1-p din 2 ianuarie 2024, a fost preavizat despre reducerea funcției, însă autoritatea a ignorat obligația de a analiza posibilitatea transferului într-o funcție echivalentă vacantă. Acesta a evidențiat că ANTA a organizat ulterior concursuri pentru ocuparea unor funcții vacante din direcțiile reorganizate.

Referitor la oferta de transfer, apelantul a comunicat că i s-a propus funcția de specialist principal în cadrul Direcției cooperare internațională și protocol, funcție inferioară atât din punct de vedere salarial, cât și profesional. Potrivit acestuia, funcția propusă avea un nivel de salarizare

mai redus și presupunea competențe în domeniul relațiilor internaționale și al cooperării cu organisme internaționale, competențe pe care nu le deținea. Din acest motiv, a considerat că oferta a fost formulată în mod tendențios pentru a determina refuzul său și a crea premisele concedierii.

Apelantul a invocat și încălcarea prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008, susținând că autoritatea trebuia să exercite puterea discreționară cu respectarea principiilor proporționalității, egalității de tratament și continuității serviciului public.

Acesta a mai susținut că instanța de fond a analizat exclusiv oportunitatea măsurilor adoptate de ANTA, fără a verifica respectarea principiilor legalității și proporționalității prevăzute de art. 21, art. 29 și art. 137 din Codul administrativ.

În ceea ce privește controlul efectuat de Inspectoratul de Stat al Muncii la 24 ianuarie 2024, apelantul a susținut că verificarea s-a limitat la examinarea Ordinului nr. 1-p din 2 ianuarie 2024 și nu a analizat scopul reorganizării prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, existența funcțiilor vacante echivalente și legalitatea refuzului de transfer.

În concluzie, apelantul a susținut că ANTA a dispus concedierea sa fără existența unei reduceri reale a statelor de personal; a refuzat nejustificat transferul într-o funcție vacantă și echivalentă; a exercitat discreționar și disproporționat competențele sale; a ignorat principiul stabilității în funcția publică și dreptul preferențial de menținere în funcție; a emis Ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024 cu încălcarea Legii nr. 158/2008, a Codului muncii și a Codului administrativ.

Prin urmare, apelantul a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024 și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Poziția intimatului pe marginea apelului:

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia. Cu toate acestea, intimata nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Admisibilitatea apelului:

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la 17 februarie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de apel, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Bagrin Lucia.

În conformitate cu prevederile art. 236 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului.

Potrivit art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, apelul se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată transmite neîntârziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărârii, instanţei de apel.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost pronunțat public la 20 decembrie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 30 decembrie 2025 (f. d. 16-25 vol. II). Astfel, Completul judiciar constată că apelul a fost depus în termenul legal.

Conform art. 232 alin. (2) din Codul administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

În speță, hotărârea motivată a fost notificată părții apelante la 21 ianuarie 2026, iar motivarea apelului a fost depusă la 6 februarie 2026, adică cu respectarea prevederilor art. 232 alin. (2) din Codul administrativ.

În astfel de circumstanțe, în temeiul reglementărilor prevăzute la art. 232-233, 236 și 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care se purcede la examinarea apelului în fond.

Argumentele părților în cadrul judecării apelului:

În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, apelantul Lungu Vitalie și reprezentantul acestuia, Cijicenco Radu au pledat pentru admiterea cererii de apel în sensul formulat.

Reprezentantul intimatei Agenția Națională Transport Auto, Stratan Vitalie în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind explicațiile părților pe dosar, analizând normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererii de apel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că apelul este admisibil pentru examinare, dar neîntemeiat, motiv pentru care se impune respingerea cererii de apel, din următoarele considerente.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează din oficiu starea de fapt, stabilind în mod autonom felul și volumul cercetărilor necesare, fără a fi legate de expunerile participanților sau de cererile acestora privind administrarea probelor.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu întrunirea condițiilor de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ. Dacă acțiunea este inadmisibilă, aceasta se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Conform alin. (2) al aceluiași articol, sunt prevăzute principalele temeiuri de inadmisibilitate.

În acest context, instanța verifică existența condițiilor de admisibilitate, și anume: existența unui act administrativ individual defavorabil; competența materială și teritorială a instanței; respectarea cerințelor de formă și conținut ale acțiunii; respectarea procedurii prealabile; respectarea termenului de adresare în instanță; precum și existența unui drept vătămat prin activitatea administrativă.

Având în vedere că acțiunea conține mai multe capete de cerere, admisibilitatea urmează a fi analizată separat pentru fiecare dintre acestea.

Astfel, ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024 reprezintă, în sensul art. 10 și 11 Cod administrativ, un act administrativ individual emis de o autoritate publică pentru reglementarea unui caz individual, cu caracter defavorabil, reclamantul susținând că prin acesta i-a fost afectat dreptul de a activa în cadrul ANTA.

Din cererea de chemare în judecată rezultă că reclamantul Lungu Vitalie contestă ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024, solicitând anularea acestuia și restabilirea sa în funcția de șef adjunct direcție în cadrul ANTA.

Totodată, reclamantul a solicitat anularea refuzului nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024 privind transferul într-o funcție echivalentă de inspector principal în cadrul direcțiilor reorganizate, precum și obligarea pârâtului să emită un act administrativ individual favorabil prin care să fie dispusă restabilirea sa într-o funcție echivalentă celei deținute anterior încetării raportului de serviciu.

Se reține că cererea privind restabilirea în funcție este subsecventă solicitării de anulare a actului administrativ. În ceea ce privește refuzul nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024, acesta constituie o operațiune administrativă în sensul art. 15 Cod administrativ, realizată anterior emiterii actului administrativ individual.

Conform art. 15 alin. (2) Cod administrativ, o asemenea operațiune administrativă poate fi contestată doar împreună cu actul administrativ individual emis ulterior, respectiv ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024, condiție respectată de reclamant.

Potrivit art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual reprezintă orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială adoptată de o autoritate publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce efecte juridice nemijlocite prin nașterea, modificarea sau stingerea unor raporturi juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi defavorabile, atunci când afectează drepturile sau interesele legitime ori resping acordarea unui avantaj solicitat, sau favorabile, atunci când creează un beneficiu ori avantaj destinatarului.

În temeiul art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care pretinde încălcarea unui drept prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate introduce acțiune în contencios administrativ, inclusiv în cazul nesoluționării unei cereri în termenul legal.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit(ă) de lege căruia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 39 alin. (1) și (2) Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit, iar orice persoană care invocă un drept vătămat sau nesoluționarea unei cereri în termen legal se poate adresa instanței competente.

În speță, reclamantul revendică protecția unui drept pretins vătămat în sensul art. 17 Cod administrativ, astfel încât condiția existenței unui interes și a unui drept legitim este îndeplinită.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, înainte de introducerea acțiunii trebuie respectată procedura prealabilă.

Art. 19 Cod administrativ definește cererea prealabilă ca instituție destinată soluționării prejudiciare a litigiilor administrative.

Potrivit art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește verificarea legalității actelor administrative individuale, iar conform alin. (3), aceasta poate avea ca obiect anularea totală sau parțială a unui act administrativ individual ori emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura prealabilă nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia asupra cererii prealabile înrăutățește situația persoanei față de cea stabilită prin actul inițial; c) *legea prevede expres adresarea directă în instanță*.

Astfel, în prezenta cauză, procedura prealabilă nu era obligatorie, întrucât ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024 indica expres posibilitatea contestării directe la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, în termen de 30 de zile, fără parcurgerea procedurii prealabile.

Potrivit art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se introduc în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei asupra cererii prealabile sau de la expirarea termenului legal de soluționare a acesteia. În cazul în care actul administrativ nu conține informații privind căile de atac sau acestea sunt indicate incorect, acțiunea poate fi introdusă în termen de un an de la comunicarea actului.

În speță, ordinul nr. 100-p a fost emis și comunicat reclamantului la 7 februarie 2024, iar acțiunea a fost depusă la 19 februarie 2024, în interiorul termenului prevăzut de art. 209 Cod administrativ, fiind astfel respectat termenul legal de adresare în instanță.

Referitor la capetele de cerere privind încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral, Colegiul judiciar reține că acestea au fost declarate inadmisibile prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 decembrie 2024 (Vol. II, f. d. 4-5).

Cu referire la fondul acțiunii:

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În acord cu prevederile art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară (HirroBalani v. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Colegiul judiciar menționează că art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru

justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe prin prisma motivelor invocate în cererea de apel, a materialelor cauzei, a normelor de drept incidente și a limitelor controlului judiciar exercitat de instanța de apel în materie de contencios administrativ, Completul de judecată apreciază apelul declarat de Lungu Vitalie ca fiind nefondat și care nu întrunește condițiile necesare pentru admiterea acestuia.

Colegiul judiciar reține că potrivit ordinului nr. 100-p din 7 februarie 2024, Lungu Vitalie a fost eliberat din funcția publică de inspector principal Direcția control transport rutier din cadrul ANTA, din 7 februarie 2024, în temeiul prevederilor art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, drept urmare a intrării în vigoare a noului statut de personal, reducerea efectivului de personal și lichidarea funcției, ținând cont de refuzul ofertei de muncă a angajatorului și cu prelungirea termenului de preavizare cu 6 zile calendaristice din motivul aflării domnului Lungu Vitalie în perioada 22.01.2024 - 27.01.2024 în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul medical Seria 01 nr. 5664831.

La caz, se reține că prin hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, s-au aprobat modificările ce se operează în unele hotărâri ale Guvernului (eficientizarea activității Agenției Naționale Transport Auto).

Conform pct. 2-4 din hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, Directorul Agenției Naționale Transport Auto: 1) în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, va aproba statul de personal și îl va prezenta Cancelariei de Stat spre avizare; 2) în termen de 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a statului de personal, va preaviza personalul subdiviziunilor reorganizate ale Agenției Naționale Transport Auto, conform prevederilor cadrului normativ.

Disponibilizarea personalului Agenției Naționale Transport Auto se va efectua în conformitate cu Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și cu legislația muncii, în limitele alocațiilor aprobate. Cancelaria de Stat, în termen de 5 zile de la data recepționării, va aviza și va înregistra statul de personal al Agenției Naționale Transport Auto (f.d. 1-9 din dosarul administrativ).

În scopul executării hotărârii Guvernului nr. 890/2023, ANTA a aprobat un nou Stat de personal, pe care l-a remis spre avizare Cancelariei de Stat a Republicii Moldova.

Conform scrisorii nr. 22-104-13591 din 28 decembrie 2023, Cancelaria de Stat a avizat favorabil statul de personal al Agenției Naționale Transport Auto, ca urmare a modificării hotărârii Guvernului nr. 151/2022 cu privire la organizarea și funcționarea Agenției Naționale Transport Auto, precum și micșorării efectivului-limită cu 5 unități de personal și redistribuirii sarcinilor și atribuțiilor între funcțiile publice din cadrul autorității publice (f. d. 9; 10-29 din dosarul administrativ).

Astfel, potrivit esenței criticilor formulate, Lungu Vitalie contestă concluzia primei instanțe referitoare la legalitatea ordinului nr. 100-p din 07 februarie 2024 emis de Agenția Națională Transport Auto, susținând că procedura de reorganizare nu ar fi justificat eliberarea sa din funcția publică, că nu i-ar fi fost oferită o funcție echivalentă celei anterior deținute și că autoritatea publică ar fi acționat discriminatoriu în raport cu alți funcționari publici.

Examinând aceste argumente, Colegiul judiciar constată că ele reprezintă, în esență, o reiterare a susținerilor formulate în fața primei instanțe, fără a fi indicate circumstanțe noi sau probe suplimentare care să răstoarne constatările de fapt și concluziile juridice ale instanței de fond.

În conformitate cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept prin activitatea administrativă poate solicita controlul judecătoresc al acesteia.

Totodată, potrivit art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, o acțiune în contestare poate fi înaintată în scopul anulării în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

Rezultă astfel că obiectul controlului judecătoresc în prezenta cauză îl constituie verificarea legalității ordinului nr. 100-p din 07 februarie 2024 prin care Lungu Vitalie a fost eliberat din funcția publică de inspector principal al Direcției control transport rutier din cadrul ANTA, în temeiul art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Sub aspectul standardului de control aplicabil, Colegiul judiciar reține că, potrivit principiilor consacrate de Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative presupune verificarea legalității actului administrativ sub aspectul competenței autorității emitente, respectării procedurii administrative, existenței temeiului legal, stabilirii corecte a situației de fapt și respectării limitelor puterii discreționare conferite autorității publice.

Instanța nu poate substitui autoritatea administrativă în exercitarea atribuțiilor sale legale și nici nu poate interveni în oportunitatea măsurilor administrative atunci când acestea sunt adoptate în limitele competenței conferite de lege și cu respectarea principiilor legalității, proporționalității și bunei administrări.

În speță, din actele cauzei rezultă că reorganizarea Agenției Naționale Transport Auto nu a constituit o măsură arbitrară adoptată de conducerea instituției, ci a reprezentat punerea în executare a hotărârii Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023 privind aprobarea modificărilor ce se operează în unele hotărâri ale Guvernului, act normativ obligatoriu pentru autoritatea publică.

Potrivit pct. 2 al acestei hotărâri, Directorul ANTA era obligat să aprobe un nou stat de personal și să îl prezinte Cancelariei de Stat spre avizare.

Totodată, același act normativ prevedea obligația preavizării personalului subdiviziunilor reorganizate și efectuarea disponibilizărilor în conformitate cu Legea nr. 158/2008.

Prin urmare, reorganizarea ANTA nu a avut la bază o simplă decizie managerială internă, ci o obligație legală impusă printr-un act normativ adoptat de Guvern.

Materialele dosarului demonstrează că, în executarea hotărârii Guvernului nr. 890/2023, a fost elaborat un nou stat de personal, care a fost avizat favorabil de Cancelaria de Stat prin scrisoarea nr. 22-104-13591 din 28 decembrie 2023.

Din conținutul acestei scrisori rezultă expres că efectivul-limită al instituției a fost redus cu 5 unități de personal și că atribuțiile au fost redistribuite între funcțiile publice din cadrul autorității.

Prin urmare, Completul specializat nu poate reține argumentul apelantului potrivit căruia reducerea funcției ar fi fost una fictivă sau formală. Dimpotrivă, actele administrative depuse la dosar demonstrează existența unei reorganizări efective și reale, aprobate la nivel guvernamental și materializate prin modificarea structurii organizatorice și a statului de personal al instituției.

În acest context, Colegiul judiciar consideră important de subliniat că legalitatea măsurii de disponibilizare trebuie apreciată prin raportare la existența funcției în noul stat de personal și nu prin raportare la denumirea unor subdiviziuni nou-create sau la aprecierea subiectivă a funcționarului public privind oportunitatea încadrării sale într-o anumită funcție.

Din materialele cauzei rezultă fără echivoc că funcția de inspector principal în cadrul Direcției control transport rutier ocupată de apelant nu se mai regăsea în statul de personal aprobat la 28 decembrie 2023, iar direcția respectivă a fost lichidată.

În aceste condiții, devin pe deplin incidente dispozițiile art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008, care prevăd expres că funcționarul public poate fi eliberat din funcție atunci când autoritatea publică își reduce efectivul de personal sau lichidează funcția publică, ca urmare a intrării în vigoare a statului de personal în care nu se mai regăsește funcția ocupată de acesta.

Prin urmare, existența temeiului legal al emiterii ordinului nr. 100-p din 7 februarie 2024 este pe deplin demonstrată.

În ceea ce privește respectarea garanțiilor procedurale instituite de lege în favoarea funcționarului public, instanța de apel constată că autoritatea publică a respectat integral exigențele prevăzute de art. 63 alin. (2) și (3) din Legea nr. 158/2008.

Astfel, prin ordinul nr. 1-p din 02 ianuarie 2024, apelantul a fost preavizat cu privire la reducerea funcției sale, ordin pe care l-a semnat personal. Preavizul a fost acordat pentru perioada legală de 30 de zile calendaristice.

Mai mult, în perioada 22 ianuarie 2024 – 27 ianuarie 2024 apelantul s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul medical seria 01 nr. 5664831.

În conformitate cu art. 63 alin. (3) din Legea nr. 158/2008, perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala nu se include în termenul de preavizare.

Respectiv, autoritatea publică a prelungit în mod legal termenul de preavizare cu 6 zile calendaristice, iar emiterea Ordinului nr. 100-p la data de 07 februarie 2024 a avut loc cu respectarea termenului prevăzut de lege.

Colegiul judiciar apreciază ca neîntemeiată și critica referitoare la neasigurarea unei funcții echivalente.

În această privință, instanța observă că art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 utilizează sintagma „*poate fi transferat sau promovat*”, ceea ce denotă fără echivoc caracterul facultativ al măsurii.

Legiuitorul nu a instituit obligația autorității publice de a identifica și oferi funcționarului public o funcție identică sau echivalentă celei deținute anterior.

Totodată, norma nu conferă funcționarului public dreptul de a alege funcția vacantă în care urmează să fie transferat.

Cu atât mai mult, aprecierea existenței unei funcții vacante adecvate, precum și oportunitatea transferului țin de marja de apreciere a autorității publice, care trebuie să ia în considerare necesitățile instituționale, atribuțiile funcției și cerințele specifice ale acesteia.

În speță, autoritatea publică a identificat o funcție vacantă pentru care a considerat că apelantul întrunește cerințele necesare și i-a propus transferul în funcția de specialist principal în cadrul Direcției cooperare internațională și protocol. Oferta a fost formulată în scris și comunicată lui Lungu Vitalie.

Prin urmare, refuzul acestei oferte aparține exclusiv apelantului și nu poate fi imputat autorității publice.

Totodată, Colegiul judiciar reține că obligația legală a ANTA era de a examina posibilitatea transferului și de a propune funcții disponibile compatibile, iar nu de a satisface preferințele profesionale ale funcționarului disponibilizat.

În ceea ce privește argumentul privind pretinsa discriminare, Completul specializat constată că acesta nu este susținut prin niciun mijloc de probă apt să demonstreze existența unui tratament diferențiat nejustificat.

Potrivit principiului sarcinii probei consacrat de Codul administrativ, partea care invocă anumite circumstanțe este obligată să le dovedească. Or, apelantul nu a prezentat o decizie a Consiliului pentru egalitate, nu a indicat criteriul protejat pe baza căruia ar fi fost discriminat și nu a demonstrat existența unor persoane aflate în situații comparabile care ar fi beneficiat de un tratament diferit.

În lipsa unor asemenea probe, susținerile privind discriminarea rămân la nivelul unor simple afirmații și nu pot constitui temei pentru anularea unui act administrativ.

Aderent, Completul de judecată acordă relevanță și faptului că legalitatea procedurii de reorganizare și disponibilizare a fost verificată de Inspectoratul de Stat al Muncii, care prin procesul-verbal nr. ISM-2024-PVC-37 din 26 ianuarie 2024 nu a constatat încălcări ale legislației muncii.

De asemenea, ANTA a notificat Direcția Generală pentru Ocuparea Forței de Muncă a municipiului Chișinău prin informația nr. 02/2-1-56.1 din 3 ianuarie 2024 privind disponibilizarea personalului.

Aceste circumstanțe confirmă suplimentar respectarea exigențelor legale aferente procedurii de reorganizare și disponibilizare.

Referitor la răspunsul nr. 02/2-1-454 din 25 ianuarie 2024, Colegiul judiciar reține că acesta reprezintă o operațiune administrativă în sensul art. 15 din Codul administrativ.

Conform art. 15 alin. (1) și (2) Cod administrativ, operațiunile administrative constituie manifestări de voință sau activități procedurale care stau la baza emiterii unui act administrativ și pot fi contestate numai împreună cu actul administrativ individual emis în baza acestora.

Întrucât legalitatea Ordinului nr. 100-p din 7 februarie 2024 a fost confirmată, nu există niciun temei juridic pentru anularea operațiunii administrative care a precedat emiterea acestuia.

În mod corect prima instanță a respins și pretențiile privind restabilirea în funcție și obligarea ANTA să emită un act administrativ individual favorabil.

Aceste pretenții au caracter derivat și accesoriu față de pretenția principală privind anularea ordinului de eliberare din funcție.

Prin urmare, în condițiile în care actul administrativ principal a fost apreciat ca fiind legal și valabil, toate pretențiile subsecvente sunt lipsite de suport juridic.

În concluzie, Colegiul judiciar constată că Ordinul nr. 100-p din 7 februarie 2024 a fost emis de autoritatea competentă, în temeiul unui cadru normativ expres, cu respectarea procedurii administrative, a termenelor de preavizare și a garanțiilor prevăzute de Legea nr. 158/2008.

Referitor la argumentele invocate de apelantul Lungu Vitalie în cererea de apel, Completul de judecată constată că acestea nu conțin circumstanțe noi de fapt sau de drept care să fie de natură să răstoarne concluziile primei instanțe și reprezintă, în esență, o reiterare a argumentelor expuse anterior în cererea de chemare în judecată, cărora instanța de fond le-a oferit o apreciere completă, detaliată și conformă materialului probator administrat.

Colegiul judiciar reține că simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția pronunțată de prima instanță nu echivalează cu demonstrarea caracterului nelegal sau netemeinic al acesteia. Or, procedura apelului nu constituie o nouă examinare integrală a litigiului în baza acelorași afirmații deja analizate și combătute de instanța de fond, ci urmărește verificarea existenței unor erori de fapt sau de drept care ar putea justifica reformarea hotărârii atacate.

Sub acest aspect, Colegiul judiciar constată că argumentele referitoare la pretinsa lipsă a unei reduceri reale a statelor de personal, existența unor funcții echivalente vacante, obligația ANTA de a transfera apelantul într-o funcție determinată, caracterul pretins discriminatoriu al măsurii dispuse, precum și critica referitoare la legalitatea refuzului nr. 02/2-1-454 din 25

ianuarie 2024 au fost invocate de reclamant încă din faza examinării cauzei în primă instanță, fiind analizate și respinse prin considerente detaliate.

Completul specializat nu poate reține argumentul apelantului potrivit căruia reorganizarea ANTA nu ar fi presupus o reducere efectivă a personalului.

În acest sens, prima instanță a constatat în mod corect că reorganizarea instituției a fost efectuată în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, iar noul stat de personal aprobat și avizat de Cancelaria de Stat la 28 decembrie 2023 nu mai conținea funcția ocupată de apelant și nici subdiviziunea în cadrul căreia acesta activa. Or, pentru aplicarea art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008 nu prezintă relevanță exclusiv numărul global al unităților de personal din cadrul instituției, ci existența ori inexistența funcției concrete ocupate de funcționarul public în noul stat de personal.

Prin urmare, faptul că anumite atribuții au fost redistribuite către alte subdiviziuni ori că au fost create noi structuri organizatorice nu infirmă concluzia privind lichidarea funcției ocupate de apelant și nici nu exclude aplicarea mecanismului prevăzut de art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158/2008.

La fel, Colegiul judiciar apreciază ca pur declarative susținerile apelantului referitoare la existența unor funcții pretins echivalente care ar fi trebuit să îi fie oferite.

Materialele dosarului confirmă că, în perioada de preavizare, autoritatea publică a examinat posibilitatea transferului și i-a propus apelantului ocuparea funcției de specialist principal în cadrul Direcției cooperare internațională și protocol.

Faptul că apelantul a apreciat această funcție ca fiind inferioară ori incompatibilă cu experiența sa profesională nu poate conduce, prin el însuși, la concluzia existenței unui comportament ilegal din partea autorității.

Mai mult, prevederile art. 63 alin. (4) din Legea nr. 158/2008 nu instituie obligația imperativă a autorității publice de a transfera funcționarul într-o anumită funcție solicitată de acesta și nici nu consacră un drept subiectiv al funcționarului de a alege funcția vacantă în care urmează să fie încadrat.

În aceeași ordine de idei, Completul de judecată nu poate reține argumentul apelantului potrivit căruia ANTA ar fi exercitat discreționar competențele conferite de lege.

Potrivit art. 137 alin. (1) din Codul administrativ, exercitarea dreptului discreționar este supusă controlului judecătoresc sub aspectul respectării limitelor legale ale discreției, al scopului pentru care aceasta a fost acordată și al respectării principiilor generale ale activității administrative.

Din materialele cauzei nu rezultă că autoritatea publică ar fi utilizat competența sa discreționară în alte scopuri decât cele prevăzute de lege ori că ar fi depășit limitele acesteia.

Dimpotrivă, actele dosarului demonstrează că reorganizarea instituției a avut la bază hotărârea Guvernului nr. 890 din 22 noiembrie 2023, că apelantul a fost preavizat conform legii, că i-a fost formulată o ofertă de transfer și că măsura eliberării din funcție a fost dispusă numai după refuzul acesteia.

Prin urmare, nu poate fi reținută existența vreunui exces de putere în sensul Codului administrativ.

Completul specializat apreciază drept pur formale și susținerile apelantului referitoare la pretinsa încălcare a principiilor legalității și proporționalității prevăzute de art. 21 și art. 29 din Codul administrativ.

Invocarea unor principii generale de drept nu este suficientă pentru anularea unui act administrativ în lipsa demonstrării concrete a modului în care acestea ar fi fost încălcate.

Or, apelantul s-a limitat la reproducerea textelor legale și la exprimarea dezacordului său față de măsurile adoptate de autoritate, fără a demonstra în ce mod concret ordinul nr. 100-p din 07 februarie 2024 ar fi depășit scopul urmărit de lege, ar fi fost disproporționat sau ar fi afectat în mod excesiv drepturile sale.

Totodată, Colegiul judiciar constată că susținerile referitoare la pretinsa nerespectare a procedurii prealabile și la examinarea capetelor de cerere privind prejudiciul moral și salariul pentru absența forțată nu sunt de natură să influențeze soluția asupra fondului litigiului. Cu atât mai mult că apelantul nu a contestat separat încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 20 decembrie 2024

Prin urmare, Completul specializat constată că toate argumentele invocate în cererea de apel reprezintă, în esență, o reluare a poziției procesuale susținute de reclamant în fața primei instanțe, fără a fi prezentate elemente noi capabile să demonstreze caracterul nelegal al actului administrativ contestat sau erori de apreciere comise de instanța de fond.

În aceste condiții, criticile formulate de apelant sunt apreciate ca fiind neîntemeiate, declarative și pur formale, nefiind susținute prin probe pertinente și concludente și neavând aptitudinea de a răsturna concluziile legal și temeinic reținute de prima instanță.

În final, Colegiul judiciar notează că, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) Cod administrativ, apelantul nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, prin urmare, Completul judiciar concluzionează că instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă şi sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale participanţilor la proces.

Completul specializat conchide că hotărârea primei instanțe este una legală, motivată și bine argumentată, făcând referire la normele de drept material și procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părți, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, care au fost și care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părți, aplicând legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii, având o motivație și o analiză clară.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanțe este întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Lungu Vitalie şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul administrativ și art. 389-390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge apelul declarat de Lungu Vitalie.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 20 decembrie 2024.

Decizia este executorie de la emitere, însă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului,
judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia